

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมหรือวัฒนธรรม ต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ ส่วนคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาเพื่อให้คนในชาติได้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ย่อมส่งผลให้คนในชาติมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นการเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง (ศิริวรรณ วร โพด., 2551 : 1) การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นพลังในการเสริมสร้างประเทศ สอดคล้องกับ นายพงษ์เทพ เทพกาญจน์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวในการประชุมเชิงปฏิบัติการยุทธศาสตร์การศึกษา พ.ศ. 2556-2558 เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาของประเทศไทย ตามนโยบายรัฐบาล เมื่อวันจันทร์ที่ 14 มกราคม 2556 ณ ห้องคีвинส์ปาร์ค 1 โรงแรมอินพิเรียลคีвинส์ปาร์ค กรุงเทพฯ ว่า “การศึกษาจำเป็นต้องสอนเรื่องการสร้างคน สร้างชาติ และต้องทำอย่างต่อเนื่องยาวนานและไม่ควรนำความคิดเรื่องการเมืองมาใช้ในเรื่องการศึกษา นุ่มนวลด้านการเมือง จะแตกต่างกันอย่างไรแต่เรื่องการศึกษาต้องอาศัยการช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ไม่ควรแบ่งแยกแนวคิดว่ามาจากกลุ่มใด แต่ควรคิดว่าทำอย่างไรจะดีสำหรับเด็กไทย ผู้ที่ได้รับการศึกษาต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น คุณภาพของสมอง คือ การพัฒนาตั้งแต่ยุ่งครรภ์ เมื่อโตขึ้นก็สามารถพัฒนาสมองด้วยการนั่งทำสมาธิ การออกกำลังกายเป็นการพัฒนาควบคู่กับกายและใจ”

การศึกษาต้องอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เพื่อสร้างคนที่มีคุณภาพ การศึกษาของไทยในอนาคตต้องเป็นระบบที่สามารถเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคล ครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมให้บุคคลมีความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อศึกษาและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต ปรับตัวได้กับสภาวะโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และสามารถรับข่าวสารใหม่ ๆ แล้วนำมายคิดและตัดสินใจ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี ทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาประชากรในชาติให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว การศึกษาเป็นคำตอบในการพัฒนาประชากรในชาติ (ไพบูลย์ สินลารัตน์, 2550 : 8) สอดคล้องกับ พระราชนิยมุณฑิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข” ความมุ่งหมายของพระราชนักุญญติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นแนวทางแห่งการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ได้วิเคราะห์สังคมไทยว่า มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกด้าน มีความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างฐานความรู้ที่เข้มแข็งให้กับประเทศ เพื่อความสามารถในการปรับตัว รู้เท่าทัน ไม่ให้ตกอยู่ในฐานะผู้เสียเปรียบ

การบริหารการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งยึดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจ โดยการมีส่วนร่วมและร่วมคิดร่วมทำ การกระจายอำนาจและสามารถที่จะตรวจสอบได้ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543 : 3) ตามแนวทางราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 โดยมีการกระจายอำนาจจากการบริหารจากส่วนกลาง ไปยังสถานศึกษา เพื่อกระจายอำนาจ การตัดสินใจไปให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก เช่น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ได้มีส่วนร่วมกัน การตัดสินใจในการจัดการศึกษาให้นำก้าวที่สุด เพื่อให้สถานศึกษามีอิสระ มีความคล่องตัวในการตัดสินใจในการจัดการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านบริหารบุคคล และด้านบริหารงานทั่วไป เปิดโอกาสให้ บริหารงาน ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านบริหารบุคคล และด้านบริหารงานทั่วไป ให้มีการบริหารในรูปแบบกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่ง ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและให้มีการบริหารในรูปแบบกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่ง ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน ตัวแทนครู ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า ตัวแทนองค์กรศาสนา ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีความเชื่อว่า การตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจาก การตัดสินใจของบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับ นักเรียนมากที่สุด (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543 : 1-2 ข้างต่อไปนี้อ่อน, 2552 : 2) และ โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อโรงเรียนมาก ดังนั้น การให้บริการทางการศึกษาควรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ด้วยเหตุนี้ประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ ซึ่งผลการมีส่วนร่วมจะทำให้ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ มีความเชื่อและครั้งชาโรงเรียน (ข้างต่อไปนี้อ่อน, 2552 : 2)

การบริหารการศึกษาในโรงเรียนเอกชน เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้ให้ได้ดีนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียน ไปสู่อนาคตที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นอย่างมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ การกำหนดแนวทางปฏิบัติในปัจจุบันจึงจะเป็นจะต้องบริหารหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ความร่วมมือของบุคลากร

ทุกฝ่าย ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่างๆ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตนของตลอดชีวิต สามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านต่างๆ เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน การที่จะพัฒนาในด้านการจัดการเรียนรู้ให้บรรดากลุ่มผู้นำตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของการหนึ่งคือ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่จะขับเคลื่อนพลังการปฏิรูปการศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข (สมคิด พรมสุข, 2547:2) ซึ่งสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ที่โรงเรียนจะต้องจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Learner Profile) เทียบเคียงมาตรฐานสากล (World Class Standard) ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen) และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะเพื่อพัฒนาภาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการจัดการด้วยระบบที่มีคุณภาพ เป็นการต่อยอดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เป็นมาตรฐานชาติ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากสภาพการณ์ปัจจุบันดังกล่าว การจัดการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาจำเป็นต้องตอบสนองแก่นักเรียนให้มากที่สุดและสอดคล้องต่อความต้องการและความพึงพอใจของชุมชน และการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ ได้รับการพัฒนาให้เป็นระบบการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของชุมชนและห้องถินเป็นสำคัญ (ดำเนินงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 20) สถานศึกษาต้องมีการพัฒนาคุณภาพของงานที่ปฏิบัติ เพื่อสนองตอบความต้องการของสังคมและจัดการบริการทางการศึกษาให้อยู่เหนือความคาดหวังของผู้รับบริการหรือให้เป็นไปตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติด้วยวิธีการที่หลากหลาย (ศักดิ์สิน ช่วงตราภูล, 2550 : 10)

ในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กำลังคนที่มีคุณภาพของประเทศไทยนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังดำเนินการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ และถือว่าโรงเรียนเอกชนเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นการพัฒนากำลังคนในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่เป็นผู้สร้างผลผลิตต่าง ๆ ให้กับประเทศไทย จึงถือว่าคุณภาพของกำลังคนทางอาชีวศึกษาเหล่านี้ เป็นเครื่องบ่งชี้ความสามารถในการแข่งขันอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 1) และเนื่องจากในการจัดการศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อชีวิตโดยมุ่งให้ผู้ได้รับ การศึกษาหรือฝึกอบรมในด้านนี้ได้มีสมรรถภาพในการทำงานมีความสามารถ ในการประกอบอาชีพ รวมทั้งความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิต การแปรรูป และการจำหน่าย ผู้บริหาร

ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถานศึกษาที่ขัดการศึกษา จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทและเป็นผู้ดำเนินการ ที่ต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา ในฐานะที่เป็นผู้ควบคุม ผู้บังคับบัญชา เป็นผู้เริ่มกิจกรรมต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติและผู้ปัจจัยความสำเร็จของสถานศึกษา ด้วยบริหารมีคุณลักษณะและความสามารถที่เหมาะสมจะได้รับความร่วมมือร่วมใจจากผู้ร่วมงาน คือจะได้ทั้งคนและงานการบริหารสถานศึกษา ก็ย่อมประสบความสำเร็จ ดังนี้ลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคุณค่า ของงาน และคุณภาพของสถานศึกษาที่จะสะท้อนให้เห็นถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษานั้น ๆ

จากการสรุปผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 (2555 : 9) พนว่า ด้านประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษาของ กลุ่มโรงเรียนเอกชนยังค่อยข้างดี ซึ่งมีผลทำให้คะแนนประเมินด้านอื่นของสถานศึกษานั้นค่อนข้าง ตามลำดับ และเมื่อรวมถึงสาเหตุของผลการประเมินดังกล่าวพบว่า การบริหารจัดการที่ขาดความพร้อมและการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมถึงการบริหารจัดการของผู้บริหาร ศึกษามีภาระในการตัดสินใจที่เบ็ดเตล็ดและดำเนินงานตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา โดยไม่คำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของชุมชนและห้องถันอย่างแท้จริง

จากการศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของชุมชนและห้องถันในครั้งนี้ จึงได้มองเห็น โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ได้มองเห็น ความสำคัญของการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อวัสดุความพึง พอดีของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานสถานศึกษาเอกชน สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาทางการศึกษา จะเป็นกลไกสำคัญยิ่งที่จะทำให้การบริหารสถานศึกษาประสบความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมาย หรือพันธกิจที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลผลิตคือผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณภาพมีสมรรถนะทางด้านร่างกาย จิตใจ ที่มั่นคงแข็งแรง และมีสมรรถนะในด้านทักษะวิชาชีพที่ได้มาตรฐานสากลเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุง และพัฒนาการบริหาร จัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหาร จัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะสินธุ์ เขต 2 จำนวนตามสถานภาพ และขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะสินธุ์ เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีสถานภาพ และขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะสินธุ์ เขต 2 แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะสินธุ์ เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 201 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะสินธุ์ เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 133 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ R.V.Krejcie and D.W.Morgan (1987 ; อ้างถึงใน บุญชุม ศรีสะอะด, 2543 : 40) โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนศาสนา ผู้แทนองค์ปักธงชัย จำนวนทั้งสิ้น 10 คน (ผู้อำนวยการโรงเรียน)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพ และขนาดของโรงเรียนของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน สพป. พะสินธุ์ เขต 2

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะสินธุ์ เขต 2 ตามแนวความคิดการบริหารจัดการระบบคุณภาพ 7 ด้าน (สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 10-13) ได้แก่

1. การนำองค์กร (Leadership)
 2. การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning)
 3. การมุ่งเน้นนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Student and Stakeholder Focus)
 4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ (Measurement, Analysis and Knowledge Management)
 5. การมุ่งเน้นบุคลากร (Faculty and Staff Focus)
 6. การจัดการกระบวนการ (Process Management)
 7. ผลลัพธ์ (Performance Results)
- 4. ขอบเขตด้านระยะเวลา**
- ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำกรอบศึกษาในระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 ถึง 30 พฤษภาคม 2556 รวมระยะเวลา 4 เดือน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่สำคัญ 7 ประการ ตามกรอบการบริหารจัดการระบบคุณภาพ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

1. สถานภาพของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.1 ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิ
 - 1.2 ผู้แทนผู้ปกครอง
 - 1.3 ผู้แทนศิษย์เก่า
 - 1.4 ผู้แทนครู
 - 1.5 ผู้แทนองค์กรชุมชน
 - 1.6 ผู้แทนศาสนา
 - 1.7 ผู้แทนองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น
 - 1.8 เลขานุการ (ผู้อำนวยการ โรงเรียน)
2. ขนาดของโรงเรียนเอกชน สพป.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2
 - 2.1 ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 300 คน)
 - 2.2 ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 300 คนขึ้นไป)

- ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2
1. การนำองค์กร
 2. การวางแผนยุทธศาสตร์
 3. การมุ่งเน้นนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้
 5. การมุ่งเน้นบุคลากร
 6. การจัดการกระบวนการ
 7. ผลลัพธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของข้อความเฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ให้คำนิยามเฉพาะดังนี้

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่พอใจของบุคคลอันเกิดจากการได้รับ การตอบสนองความต้องการ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ สถานศึกษาได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2

โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ตาม พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2

การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารราชการเพื่อให้งานของรัฐบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วย

1. การนำองค์กร (Leadership) หมายถึง การจัดการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนใน การชี้นำและดำเนินการ ให้ได้มาตรฐานที่ดี ที่มีเป้าหมายที่ชัดเจน ค่านิยมและเป้าหมายของโรงเรียน

2. การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) หมายถึง การบริหารจัดการเพื่อให้ วิสัยทัคค์ พัฒนา แผนยุทธศาสตร์ แผนจัดสรรงบประมาณ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นต้น อาทิเช่น แผนปฏิบัติราชการ, แผนจัดสรรงบประมาณ, แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

3. การมุ่งเน้นนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Student and Stakeholder Focus) หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนทุกอย่างที่มีเป้าหมายมุ่งสู่ประโยชน์ของนักเรียนและการมี ส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คำนึงถึงความพึงพอใจของนักเรียนและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ (Measurement, Analysis and Knowledge Management) หมายถึง การเลือก รวบรวม วิเคราะห์ จัดการและปรับปรุงข้อมูล สารสนเทศและ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ การทบทวนปรับปรุงผลการดำเนินงานและจัดทำ ฐานข้อมูลที่จำเป็น

5. การมุ่งเน้นบุคลากร (Faculty and Staff Focus) หมายถึง การสร้างความมุกพัน การพัฒนา และการจัดการบุคลากร เพื่อให้มีการใช้ศักยภาพของบุคลากร ได้อย่างเต็มที่และเป็นไป ในทิศทางเดียวกันตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ

6. การจัดการกระบวนการ (Process Management) หมายถึง การกำหนดสมรรถนะหลัก ระบบงาน การออกแบบการจัดการและปรับปรุงกระบวนการที่สำคัญ เพื่อนำระบบงานไปใช้สร้างคุณค่าให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประมวลผลเป็นเลิศของสถานศึกษา

7. ผลลัพธ์ (Performance Results) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์แต่ละเรื่องให้ชัดเจน ที่สำคัญ ได้แก่ ด้านผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านงบประมาณ ด้านมุ่งเน้นบุคลากร ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการ ด้านภาวะผู้นำ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยคาดว่าจะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข การบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2

2. นำแนวทางการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2 มาจัดการศึกษาให้สอดคล้อง ต้องการของสังคมส่วนรวม ผู้เรียน และผู้ปกครองต่อไป

3. เป็นข้อมูลสารสนเทศให้สถานศึกษาใช้ในการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2